

[Lilli Gyldenkilde]

talt om – på området, som parterne har indgået, og nu får parterne altså ikke lejlighed til at forhandle en aftale på plads, for niveauet er lagt af et flertal her i Folketinget.

Dette her er det samme som at erklære fagbevægelsen krig, og hvis man virkelig mener alvorligt, at nu skal der aktiveres, nu skal der sættes gang ude i kommunerne i nye kommunale beskæftigelsesarbejder, og hvad ved jeg, og også i andre henseender, så er dette her det værste, man kan gøre. For uanset om Folketinget erkender det eller ej, så spiller fagbevægelsen en rolle i lokalsamfundene, og hvis man ikke kan få fagbevægelsen med på dette her, kommer der ikke videre meget aktivering ud af det. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man ikke erkender, hvordan virkeligheden er i Danmark.

Når det er sagt, har jeg ikke dermed sagt, at der nu vil blive stor ballade på en studs, for det tror jeg ikke, men når vi nærmer os overenskomstforhandlingerne på dette område, vil man få problemer. Det er klart, at på de områder, hvor der er overenskomster i dag, vil fagbevægelsen da sikre sig, at der fremover også er overenskomstdækning. Og så ryger vi altså ind i nogle kæmpeproblemer, som kommer til at betyde, at de fleste af de ting, vi gerne ville sætte i gang, og som jeg da selv er med på på nogle områder, bliver uladsiggorlige at få til at funktionere i praksis.

Det er så ærgerligt, som noget kan være, i en situation, hvor alle partier har strakt sig utrolig langt i det foregående forlig for at få skaffet beskæftigelse, at man så i et andet forlig erklærer fagbevægelsen krig, og det er altså det, man gør. Det er utrolig ærgerligt. Der findes jo ikke belæg for, at bare man får sat lønnen ned til 50 kr., skal der nok komme flere i arbejde.

Problemerne, vi står over for, er desværre meget større end et spørgsmål om 13 kr. mere eller mindre i løn. Den jyske sats på disse beskæftigelsesarbejder er 63 kr. i timen; det er derfor, jeg siger 13 kr. Det, der skal til, er nogle større og flere tilbud om uddannelse og det at få uddannet de unge, så de kan kvalificere sig til de job, vi forhåbentlig får oprettet i årene, der kommer. Så det er så ærgerligt, at dette her bliver lavet, for jeg er sikker på, at det forlig, vi talte om tidligere, ville kunne skabe nogle muligheder for at få lavet flere foranstaltninger, flere job. Dette her peger i den stik modsatte

retning, fordi man får erklæret fagforeningerne krig.

Så til lidt om erhvervszonerne. Jeg må indrømme, at da Venstres ordfører, hr. Helge Sander, var på talerstolen, undrede jeg mig meget og sagde til mig selv: Man mærker hensigten, og man bliver forstemt. For det, hr. Helge Sander sagde, var, at efter hans mening burde disse erhvervszoner udstrækkes til at omfatte hele Danmark. Det er altså hensigten fra de borgerlige partiers side. Det er da ærlig snak. Jeg kan bedst lide, at man siger tingene ærligt, og det gjorde hr. Helge Sander, skal jeg ellers lige love for. For hvad ville resultatet blive, hvis man lavede hele Danmark til sådan en erhvervszone? Jo, jeg står med arbejdsministerens lovforslag nr. L 289, som siger: »hvis det ikke strider mod internationale forpligtelser«, og det er der nu en del af det der gør, så heldigvis er den bemærkning med. Og så kan man godkende aftaler, som fraviger ellers ufravigelige regler: ferieloven, medhjælperloven, lov om arbejdsmiljø, lov om retsforholdet mellem arbejdsgiver og funktionær og lov om værnepligtsorlov, for bare at tage en lille smule af det, der ligger under dette erhvervslovforslagskompleks.

Så står der heldigvis, og det skal jeg sandelig rose for – det er ikke så tit, jeg uddeler roser til regeringen og finansministeren, men jeg skal da ikke undlade at rose for, at det står der – at Danmarks internationale forpligtelser skal overholdes. For det betyder, at ILO-konventionen skal overholdes, går jeg stærkt ud fra. Ellers vil jeg meget gerne vejledes. Det betyder også overholdelse af det, vi i de gode gamle dage kaldte arbejdsbeskyttelsesregler; på nu-dansk hedder det sådan noget som »Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen«, og efter EF-reglerne kommer det til at hedde »Beskyttelsesforanstaltninger for Lønmodtagere«. De beskyttelsesforanstaltninger, vi på mange områder har for lønmodtagerne, er jo tillempet på baggrund af direktiver.

Så lad os nu bare spise brød til og se, hvor meget der kommer ud af det her. For der ligger jo også det i det, at der skal indgås en aftale mellem arbejdsmarkedets parter eller med de ansatte på virksomheden, og jeg kan ikke rigtig forestille mig mange virksomheder, hvor de ansatte vil afstå fra, at man overholder ferieloven, medhjælperloven, loven om arbejdsmiljø og loven om retsforholdet mellem arbejdsgi-